

flødigt for os fra vor Side at udtale os om, at vi altid have været Venner af gode Lønningvilkår for de mindre Bestillingsmænd, og ikke blot det, men altid været Venner af forsvarlige Lønninger for godt Arbejde. Det, vi i første Række have krævet gennem en lang, lang Række af Aar, er: Indskrænkning af overflødige Bestillinger og for øvrigt forsvarlig Løn for godt Arbejde.

Jeg skal i øvrigt tillade mig at fremsætte adskillige Bemærkninger, dels i Anledning af Flertallets Forslag, og dels i Anledning af de Udtalelser, vi have hørt fra det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) og fra den ærede Minister. Som det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) allerede har udtalt, vil man jo se, at hele Udvalget er enig i eet, at denne Sag kan ikke gaa over til Administrationen; hele Udvalget er enig i eet, at vi maa naa til bestemte Lovregler angaaende Taksterne fra 1ste April 1901, Flertallet paa sin Maade ved dette Lovforslag, Mindretallet paa sin Maade ved at foreslaa den nugældende Takstlov forlænget for et Aar. Hele Udvalget er enig om, at der maa gøres noget i saa Henseende, for at det fremdeles kan ligge i Lovgivningsmagtens Haand, saaledes som det ogsaa utrykkelig var forudsat, da Loven om Statsbanedriftens Ordning første Gang blev vedtagen i 1892. Men jeg skal ikke komme ind paa nogen videre udførlig Begrundelse og derved komme til at gentage mig selv fra første Behandling her i Salen. Jeg skal her kun sige, at det er ikke absolut givet, at det er de lave Takster, der ere Aarsag til det daarlige Resultat, som Statsbanedriften udviser. Det er ikke absolut givet; jeg er tilbøjelig til at tro, at de for en Del have Ret, der sige, at Grunden maa siges at være de lave Takster. Jeg hælder til den Side, men jeg anser det ikke for absolut givet, og der er adskillige, som gaa ud fra den modsatte Betragtning. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at i de Driftsberetninger, der i de senere Aar have foreligget om Statsbanedriften, gør man ikke gældende, at de lave Takster ere Skyld i de daarlige Resultater, tværtimod. Dernæst er det givet, at Indtægten af Statsbanedriften er stegen væsentlig i de Aar, vi have haft lavere Takster, men Udgifterne ere jo stegne i højere Grad. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det have vi jo tidligere drøftet med hinanden, og det er noget, ærede Medlemmer vide god Besked om, men jeg har kun villet nævne, at det ikke kan betragtes som absolut givet, at de lavere Takster

hovedsagelig bære Skylden for de daarlige Resultater. Videre skal jeg sige, at om vi skulle blive staaende ved de Takster, vi have, eller gaa til andre Takster, er nøje sammenknyttet med hele den øvrige Ordning. Derom have vi ogsaa tidligere haft Lejlighed til at tale med hinanden, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa det her, men kun notere og fastholde det her. Jeg har for mit Vedkommende blot villet fremhæve, at jeg i Kommissionen har været ude af Stand til at tage bestemt Stilling til Takstspørgsmaalet, forinden man naar til at have et Skøn over, hvorvidt det vil lykkes at komme ned ad med Udgifterne, hvilket dog var Hovedopgaven for Kommissionen, da den blev nedsat. Jeg vil minde om, at da vi her forhandlede denne Sag, ønskede vi at nedsætte en Kommission for om muligt at tilvejebringe et bedre økonomisk Resultat, og det kan ogsaa naas ved en Nedgang i Udgifterne. Først naar vi faa et stort Billede af, hvorledes det hele vil tage sig ud i den ene og den anden Retning, er det muligt at tage endelig Bestemmelse om Taksterne.

At det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) nu er enig med Flertallet om at foreslaa, at dette Lovforslag skal vedtages, undrer mig, thi det ærede Medlem vil vist indrømme, at da der første Gang i Kommissionen — saa meget tør jeg nok sige om Kommissionens Arbejde — forelaa en Begæring fra Trafikministeren om at faa Takstsagen frem snarest mulig, var jeg den første, der tog Ordet i Kommissionen for at begrunde, at det efter mit Skøn var umuligt, og den næste, der tog Ordet i Kommissionen var det ærede 2det Medlem for 3die Kreds, og han sluttede sig i et og alt til, hvad jeg havde sagt, idet han heller ikke kunde skønne, at det var muligt eller tilraadeligt at komme med en særskilt Betænkning angaaende Takstsagen. I samme Møde blev den Opfattelse, jeg havde gjort gældende, enstemmig tiltraadt i Kommissionen baade af alle de Landstingsmænd og alle de Folketingsmænd, der have Sæde deri. Siden hen, da Ministeren gentagende kom med sit Forlangende, var der ganske vist indtraadt en forskellig Stilling, saa sporede vi ogsaa i Kommissionen, at der er noget, der hedder et ministerielt Højre, og det er maaske det samme, vi spore her i Dag. Hidtil havde vi arbejdet med hinanden uden noget politisk Hensyn, Højre- og Venstremænd vare komne godt ud af det med hinanden, men fra den Tid gik der Politik i Kommissionen, og naar den ærede Minister enkelte